

A cég arcája

Bohózat egy felvonásban

Irta: Nóti Károly

Ezen darab előadást joga kizárólag dr. Marton Sándor színpadi kiadványától (Budapest, IV., Bécsi-utca 1.) szerzeshető meg. Az engedély nélküli előadást szigorúan bünteti az 1921. évi LIV. t. c. Copyright 1928 by dr. Alexander Marton, Budapest.

Színrekerült a TEREZKÖRUTI SZINPADON a következő szereposztásban:

Kemény	Salamon Béla	Amália	Rajna Alice
Barna	Berkli József	Eszike	Bogár Lili
Házasságközvetítő	Konkós Vilmos	Téglás	Rónai Eiza

(Szín: Kis polgári szalón. Középen jobbra és balra ajtó. Színen házasságközvetítő és Téglás.)

KÖZVETÍTŐ: Egy ilyen dolgot nem lehet egyik napról a másikra nyélbe ütni... ne tessék elfelejteni, hogy a házasság egy életre szól, azt meg kell nézni... meg kell vizsgálni, nemcsak úgy Hübelebalázs, kérem...

TEGLÁS: Hübelebalázs?

KÖZVETÍTŐ: Igen! En 25 éve dolgozom ebben a brancsban és tudom, hogy mit kell csinálni! Az a vőlegény, akit én szállítok, az hibátlan... az a menyasszony, akit én szállítok, az hibátlan, de nem Hübelebalázs!

TEGLÁS: Ki az a Hübelebalázs?

KÖZVETÍTŐ: Azt csak úgy mondják, hogy Hübelebalázs, hogy úgy gyorsan...

TEGLÁS: Jó, jó, kérem, de mit várjunk, ha már megkapta azt a kis örökséget és ha már elhatározta magát a hugom, hogy férjhez megy, akkor még mit várjunk...? Ezt a dolgot hamar nyélbe kell ütni!

KÖZVETÍTŐ: Hány éves a huga?

TEGLÁS: 25!

KÖZVETÍTŐ: És most siet! Miért nem sietett eddig! Most már igazán nem érdemes elhamarkodni... Ez az egy-két hét már nem számít! En kérem, huszonöt éve dolgozom ebben a brancsban.

TEGLÁS: Mondja, kedves Weisz ur, őszintén van, vagy nincs?

KÖZVETÍTŐ: Micsoda?

TEGLÁS: Valami vőlegény a hugom számára?

KÖZVETÍTŐ: Hát nincs? Éppen most akarom mondani... találtam önagsága számára egy nagyszerű céget...

TEGLÁS: Céget?

KÖZVETÍTŐ: De milyen egy prima céget! egy elsőrangú nagykereskedőcéget, amelyik nősütni akar!

TEGLÁS: A cég akar nősütni?

KÖZVETÍTŐ: Igen! A cég! Kemény és Barna cipőfűzőnagykereskedő! Két tüchtig fiatalember! Képzelve, még ma is fennáll a boltjuk! Még se nem voltak inzulvensék, még se nem voltak bezárva! Két tüchtig ember!

TEGLÁS: És maga két emberhez akarja hozzáadni a hűgomat?

KÖZVETÍTŐ: Áber génzil Kettőhöz! Örü-
lök, ha egy elveszil Mondja kérem, hogy ed-
dig nem tudtak férjet keresni neki...

TEGLÁS: Mert csak most kapta meg az
örökséggel Azt a milliárdot!

KÖZVETÍTŐ: Ja ugyi? (Megnézi az órá-
ját.) Tizenegy óral Mindjárt itt lesz a cég!

TEGLÁS: Hát ide jönnek?

KÖZVETÍTŐ: Igen! Iderendeltem őket!

TEGLÁS: Mind a kettőt egyszerre?

KÖZVETÍTŐ: Hát persze! Majd megtetszik
őket nézni, aztán amelyik jobban megfelel,
azt mindjárt meg is tarthatja...

TEGLÁS: Maga éppen ugy beszél erről a
két vőlegényről, mintha két lóról volna szó,
hogy amelyik kövérebb, azt megtartom...

KÖZVETÍTŐ: Hát mondja meg őszintén,
nem egy ló az, aki meg akar házasodni?

SZOBALÁNY (középről be): Kemény ur
és Barna ur keresik a nagyságos urat!

TEGLÁS: Azonnal. (Közvetítőhöz.) Hát
kérem, fogadja addig maga az urakat, amíg
én a hűgomat előkészítem. (Balra el akar
menni.)

KÖZVETÍTŐ: Én azt hiszem, hogy jó
lesz, ha nem mondunk be 25-öt!

TEGLÁS: Miért? Huszonöt év nem egy
kor?

KÖZVETÍTŐ: De azért egy nőnél sose
árt, ha három-négyet letagadunk!

TEGLÁS: Jal Maga csak legyen nyugodt,
már megtörtént. (Balra el.)

(Kemény és Barna középről be.)

KÖZVETÍTŐ: Ezt nevezem pontoságnak!
Önök, ugy látszik, nagyon pontos emberek.

KEMÉNY: A gyárosnak, sajnos, egész
más véleménye van!

BARNA: Nézze Kemény, ne beszéljen
olyan sok felesleges dologról!

KEMÉNY: Miért, talán szűgyenyli? Maga
azt hiszi, hogy a Weisz ur nem tudja, hogy
ha pontosak lennének a gyárosnál, akkor
nem volna olyan sietős ez a házasság!

BARNA: Jó, jó, de azért nem kell utón
utfélem panaszkodni! Látja, ezért romlott
meg a cég hitele!

KÖZVETÍTŐ: Megromlott a cég hitele?

KEMÉNY: Igen! Nedves helyen tartottuk!

BARNA: Maga mindig csak viccel...
ezért mentünk tönkre!

KEMÉNY: Ha panaszskodok az a baj, ha
viccelek, az a baj... talán a vicclől is rom-
lik az a büldös hitel?

BARNA: Na, Weisz bácsi, hol a menyasz-
szonyom?

KEMÉNY: Mi az, hogy menyasszonyom?
A magáé már az a menyasszony?

BARNA: Miért, talán a magáé?

KEMÉNY: Egyelőre a cégél... Esetleg az
enyém! Miért, én nem vagyok olyan fess flu,
mint maga?

BARNA: Már megint kezdil Magával nem
lehet komoly dologban elindulni... Látja,
ezért ment tönkre az üzlet!

KEMÉNY: Nem kérem! Az üzlet azért
ment tönkre, mert maga mindig az ellenke-
zőjét akarta annak, amit én akartam!

BARNA: Miért? A váltót is én hamisított-
tam!

KEMÉNY: Pszt. (Közvetítőre mutat.)

KÖZVETÍTŐ: Csak tessék nyugodtan!
Ugyis tudom, hogy valami baj van, ha olyan
sürgős a házasság...

BARNA: Hiszen most is maga veszekszik.
KEMÉNY: Miért? Amért nem hagyom el-
csábítani a menyasszonyomat?

BARNA: Hiszen még nem is látta.

KEMÉNY: Az igaz! Mondja Weisz bácsi,
hány éves?

KÖZVETÍTŐ: 52 multam!

KEMÉNY: Nem magát kérdem, a meny-
asszonyt!

KÖZVETÍTŐ: Az hozzám képest egy gyc-
rek!

KEMÉNY: Mégis, hány éves gyerek?

KÖZVETÍTŐ: 25!

KEMÉNY: És kasszaskontóval hogy adja?

BARNA: Mit viccel, kérem... és mennyi
a hozomány?

KÖZVETÍTŐ: Másfél milliárd!

KEMÉNY és BARNA (egyúdsra néznek).

BARNA: Megmenthetjük a céget! (Közve-
títőhöz.) Na, a hozomány nem éppen a leg-
több!

KEMÉNY: A fontos az, hogy a céget meg

tudjuk menteni! Rendben van, Weisz bácsi, maga megkapja a jutalékot... Önagységát el fogom venni!

BARNA: Mi az, hogy el fogom venni? Mi-csoda szemtelenség ez? Mért maga?

KEMÉNY: Maga már megint kérdi, Barnal Már megint az a legfontosabb megánál, hogy nekem ellentmondjon! ... Látja, ezért mentünk tönkre, ha én azt mondom fehér, maga azt mondja fekete... Hát nem abban állapodtunk meg, hogy a cégnek meg kell nőszülni?

BARNA: Hát akkor mért mondja, hogy maga veszi ell Hát csak magából áll a cég? Énbőltem nem áll az a büdös cég?

KEMÉNY: Ahogy ez a cég egyáltalában áll... különben, mit vitalkozom magával!... Hát tudja mit, vegye el magat!

BARNA: Mért vegyem el én?

KEMÉNY: Hát valakinek csak el kell venni! Látja, Weisz bácsi, mindig így csinál... Mindig csak az ellenkezőjét annak, amit én akarok!

KÖZVETÍTŐ: Kérem uraim, ennek a nézeteltérésnek semmi értelme sincs! Hiszen az urak még azt sem tudják, hogy hogy néz ki a menyasszony?

BARNA: Hát az igaz! Lehet, hogy olyan csunya az istenadta, hogy egyikünk sem fogja elvenni!

KEMÉNY: Ez az istenadta olyan csunya nem lehet! Ennek a cégnek meg kell nőszülni! Vagy én, vagy maga, de ezt a nőt okvetlenül elvesszük!... Mondja Weisz bácsi, hogy néz ki a nő?

KÖZVETÍTŐ: Egy nagyon intelligens, kedves, jószívű teremtetés!

KEMÉNY (*magában*): Baj van... intelligens, jószívű... szóval pocsek!

KÖZVETÍTŐ: Különbem azonnal meg fogják látni... Majd kiküldöm! (*Balra el.*)

KEMÉNY: Hát vége a szép legényéletnek! Fődg ha jól meggondolom, még ráérnék megházasodni!...

BARNA: Mért? Olyan sok öröm van ebben a legényéletben?

KEMÉNY: A magáéban nincs, de az enyémben igen!

BARNA: Nekem egész más a véleményem. Nézze, egy kedves kis lakás, egy meghitt, meleg otthon, egy jó feleség, jó libazsíros házikoszt... Tudja, vesz az asszony egy libát, abból a libából van máj... van tepertő... van jó aprólék... van az a combja jól kisültve uborkasalátával, jó piros krumplicsaléval...

KEMÉNY: Mondja, gusztust akar nekem csinálni?

BARNA: Én bizony szívesen megnősülök!

KEMÉNY: Csak azért, hogy nekem ellentmondjon!

BARNA (*dühösen*): Nem azért, hanem azért, hogy megmentsem a céget, vagy vissza akar menni a Ledermannhoz segítségnek.

KEMÉNY: Jaj, erről ne is beszéljen! A múltkor, emlékszik, amikor nem tudtuk azt

a brünni váltót beváltani... egész éjszaka azt álmodtam, hogy megint segéd vagyok a Ledermannnál magával együtt...

BARNA: Kérem, énrólam ne álmodjon ilyeneket!

KEMÉNY: Várjon... Mit mondjak magának?... Azt álmodtam, hogy elkéstem és az az aljas Schlésinger rögtön szaladt a Ledermannhoz árukkodni!

BARNA: Na mit szól, hogy milyen piszok fráter!

KEMÉNY: Node képzelheti, hogy én mit mondtam neki!

BARNA: Na?

KEMÉNY: Legyen nyugodt, megmondtam a véleményemet! Hogy maga csirkefogó! Maga gazember! Nem szégyenli magát! Megy és a kollegákra árukkodik!

BARNA: Nagyon helyes! Jól tettel! És ő mit mondott?

KEMÉNY: Hogy fogjam be a számat!

BARNA: Ne beszéljen... és...

KEMÉNY: Hát képzelheti! Adtam neki egy olyan frászt!

BARNA: Álamban?

KEMÉNY: Naná majd ébren.

BARNA: Na látja, azért kell nekünk megnőszülni, én nem akarok mégegyszer segéd lenni!

KEMÉNY: Én se! Hogy én mégegyszer odaálljak reggel fényelőtor az üzlet elé és várjam, amíg hozzák azt a kulcsot!

BARNA: Felhuzni a rollót...

KEMÉNY: Bemenni abba a hideg, piszkos boltba... (*Mutatja a tocsolást.*)

BARNA: Nem! Nem! Érti? Inkább elveszem ezt a menyasszonyt.

KEMÉNY: Ha magához adják!

BARNA: Megnősülünk, kifizetjük a váltókat és rendben lesz minden!

KEMÉNY: Most jut eszembe! Mondja, válasszolt maga Pomázra a Weisznak? (*Közvetítő és Téglás be balról.*)

KÖZVETÍTŐ: Hát itt vannak kérem az urak!

TEGLÁS: Nagyon örvendek!

KEMÉNY (*bemutatkozik*): Kemény! A Kemény és Barna cég beltagja!

BARNA (bemutakozik): Barna! A Kemény és Barna cég betelgalt!
TÉGLÁS: A hugom azonnal jön!
KEMÉNY (körülnéz): Nagyon szép ez a szobal!

BARNA (megrántja a kabátját, sugva): Vigyázzon, ne beszéljen számárságokat!
KEMÉNY (int, mintha mondaná, legyen nyugodt).

TÉGLÁS: Igen! Ez a legnagyobb szobánk! Hát méter hosszú öt méter széles!

KEMÉNY: Az semmi!
BARNA (megrántja).
KEMÉNY (Barnához): Ne féljen! Az én nagybátyámnak volt egy ebédlője, az nyolc méter hosszú volt és hét méter széles...

BARNA (megrántja a kabátját).
KEMÉNY (sugva): Valamit csak kell beszélni...

BARNA: De nem ilyen marhaságokat!
TÉGLÁS: Igen! A régi lakásunkban volt egy ebédlő, az tíz méter hosszú volt és kilenc méter széles...

KEMÉNY (sugva Barnához): Én nem hagyhatom magam! (Tégláshoz.) Az semmi! Az én főnökömnek volt egy ebédlője, az húsz méter hosszú volt...

BARNA (megrántja a kabátját erősen).
KEMÉNY (mutatja): És ilyen keskeny...

TÉGLÁS: Én úgy gondoltam, hogy jó lesz, ha az urak nem egyszerre fognak bemutatkozni a hugomnak! Majd kiküldöm a hugom! Az egyik ur lesz szíves addig majd a másik szobában várakozni! (Balra el.)

KEMÉNY: Barna! Menjen be!
BARNA: Mért éppen én?

KEMÉNY: Látja, ezért mentünk tönkre! Maga mindig az ellenkezőjét akarja annak, amit én akarok!

BARNA: Igenis, az ellenkezőjét csinálom. amit maga mond!

KEMÉNY: Iát akassa le magát!
BARNA: Mért menjek én be? Engem nem lehet terrorizálni! Mért ne találkozom először én a menyasszonyommal?

KEMÉNY: A menyasszonyommal? Nagyon jól! Hát rendben! Mintsem visszamenjek segídnek a Lédermannékhoz, inkább átengedem magának az elsőséget!

BARNA: Érdekes... Én menjek be... szépen!

KEMÉNY: Jól van, már megyek! Mi majd a Weisz bácsival bemegyünk a másik szobába... de aztán vigyázzon, ne felejtse el, hogy a cégről van szó... Remélem, nem akar visszamenni? (Mutatja a locsolást.)

BARNA: Isten őrizzent! Legyen nyugodt!
KEMÉNY és **KÖZVETÍTŐ** (Jobbra el).
AMÁLIA (csunya nő, balról be): Bocssáson meg, hogy ilyen sokáig várakoztatlam!

BARNA: Kiszitband! (Ijedten néz, kezd bemutatkozni.) Barna! (Félre.) Ez 25 éves! Akkor én meg se születtem!

AMÁLIA: Foglaljon helyet nálunk! (Leül.)
BARNA (leül).

AMÁLIA (egy szuszra gyorsan, mint egy leckét): Higyje el, az ember még az utolsó pillanatban is nehezen határozza el magát erre a lépésre! Isten tudja, valami velem született tartózkodás mindig visszatartott ettől a komoly lépéstől... Mégis egy fiatal nő lélekről van szó, most is csak a bátyám unszolásának engedek, amikor elhatároztam, hogy véget fogok szakítani ennek a hajadoni életem és hűséges feleség gyanánt hozzákötöm ezt a fiatal női lelket egy becsületes férfi oldalához! Higyje meg kérem, hogy hosszú ideig haboztam, pedig százan és százan próbálkoztak már, hogy ebbeli elhatározásomban megingassanak, de sikertelenül! Önrel azonban olyan sok szépet hal lottam már, hogy úgy érzem, hogy önrel szemben fel fog engedni az én mélységes tartózkodásomnak a jege... Azt hiszem, mint intelligens emberek beszélhetünk nyíltan egymással... Ön uram, azért jött, hogy bátyámtól megkérje a keze...

BARNA: Én? Pardon kérem, itt egy kis tévedés van! (Törül a homlokát.)

AMÁLIA (egész más hangon): Tessék? Ön nem azért van itt?

BARNA: Nem énrolam van szó! Ál Isten őrizzent! A társam akar nőszülni kérem! A Kemény!

AMÁLIA: Ja ugye?!
BARNA: Ál! A társam kérem! Én csak úgy jöttem vele, amint szokták mondani, nézni egy kis házitüzet!

AMÁLIA: Nahát! Ez egészen mulatságos... és hol van a kedves társam....

BARNA: Itt, a másik szobában és várja a boldog pillanatot, hogy magát láthassa!

AMÁLIA: Hallom, hogy a kedves társam egy nagyon finom uriember és ő nőszülni akar?

BARNA: Na és ha nem akar. (Dühösen.) Muszáj nekik!

AMÁLIA: Igazán nagyon érdekel a kedves társam!

BARNA: Kérem, majd behívom!

AMÁLIA: Igazán nagyon kedves... de talán előbb egy kicsit rendbehozom magam! Mégis, az ember egy leendő vőlegény előtt szeretne valamit mutatni! (Balra el.)

BARNA: Még mutatni akar? Mintha nem volna elég, amit lát belőle az ember! Hogy fogom én ezt a rettentő nőt rászólni erre a

szegény Keményre...? *(Jobbra bekopog.)*

Kemény, jöjjön csak!

KEMÉNY *(nagy érdeklődéssel balról be).*

BARNA: Hát Istenem...

KEMÉNY: Láttá?

BARNA *(igent int).*

KEMÉNY: És??

BARNA: Nézze, Kemény...

KEMÉNY: Ajvél! Nagyon csunya nő... Én tudom, hogy maga mért nem nősül, csunya a nő...

BARNA: Nem is olyan nagyon csunya az arca... azt nem mondom... de például a keze direkt gyönyörű!

KEMÉNY: Hát kérje meg a kezét!

BARNA: Nézze Kemény, én nem nősülök!

KEMÉNY: Szóval én vegyem el? Ha szép volna, maga venné el, de mert csunya, hát én vegyem el! Mindig így csinált velem! Prágába, ahol nagyszerű élet van, bevásárolni mindig maga ment, Szalkszentmártonba, ahol mindig egy billárdasztalra kellett aludni, oda engem küldött el, eladni! Hát nekem elég volt! Én ezt a pocsek nőt nem veszem el...

BARNA: Hisz még nem is látta.

KEMÉNY: Mit kell ezt nekem látni? Képelem, hogy kicsoda nő lehet az, amelyik még magának sem tetszik!

BARNA: És arra nem gondol, hogy viszsza lehetünk segédnek a Lédermannhoz és hogy esetleg azért a hamis váltóért, még...

KEMÉNY *(szomorúan):* Jaj, erről ne beszéljen... hát nézze, én megnézem magamnak azt a nőt... Mi történnék?

BARNA: Hát persze! Egész biztos, hogy nem fogja megharapni!

KEMÉNY: Mert már nincs fogal Mi?

BARNA: Mindenesetre nézze meg és gondoljon arra, hogy a céget meg kell menteni... és a váltó, végre is maga nem akar megegyezni... *(Mutatja a locsolást, el.)*

KEMÉNY: Gazember! De mit csinálják! Igaza van! A céget meg kell menteni! Másfélmilliárd az sok pénz! Nagyon sok pénz!

AMÁLIA *(balról be).*

KEMÉNY *(ránéz):* Nem is olyan sok...

AMÁLIA: Kemény ur?

KEMÉNY: Igen! Kemény vagyok. *(Ijedten nézi.)*

AMÁLIA: Bocsásson meg, hogy ilyen sokáig vártam...

KEMÉNY *(magában):* Még maradhatott volna.

AMÁLIA: Üljön le, kedves Kemény ur!

KEMÉNY *(köszönve leül).*

AMÁLIA *(elmondja szóról-szóra azt a monológot, amit az első jelenésben).*

KEMÉNY: Én? Pardon! Hogy én megkérjem a kezét! Á! Ez tévedés!

AMÁLIA: Hát nem azért van itt?

KEMÉNY: Dohog kérem! Én a társam, a Barna nevében jöttem egy kis háztűznézőbel!

AMÁLIA: Ön is? Barna meg azt mondta, hogy ő meg az ön nevében jött háztűznézőbel...

KEMÉNY *(magában):* A gazember! Rám akarja szólni *(Amáliához.)* Á! Kérem, ő egy vicces ember, tetszik tudni, ő nem akart addig nyilatkozni, amíg az én véleményemmel meg nem hallgatja... Ilyen szigorú üzleti ügyekben mindig közösen határozunk...

AMÁLIA: A Barna ezt olyan ügyesen csinálta, hogy komolyan azt hittem, hogy őn lesz a vőlegény!

KEMÉNY: A Barna még most is azt hiszi... de nem, á! Nem! Erről szó sincs. *(Magában.)* Majd bolond leszek!

AMÁLIA: Szóval önök társak? Önálló kereskedők?

KEMÉNY: Egyelőre!

AMÁLIA: Mindig az volt a vágyam, egy önálló ember, mert ugyebár, egy alkalmazott, például egy segéd...

KEMÉNY: Mért kérem? Egy segédnek nincs olyan rossz dolga... semmi gondja kérem... nincs lejárat, nincs váltó... be-megy abba az üzletbe reggel frissen... gondtalanul, felhuzza azt a rollót, rendbeszedi azt az üzletet, nem igaz? Semmi baja ma annak a segédnek... nem muszáj annak elkésni, nem igaz? Kérem tessék elhinni, hogy a Schlesinger nem is egy rossz ember!... Hogy árulkodik, igaza van! Ő az üzletvezető! Tessék annak a segédnek pontosan bemutatni abba a büdös üzletbe... Mit gondol, az a Lédermann szólna egy szót annak a segédnek, ha az pontosan elvégezné a munkáját? És ha szól? Azért főnök! Inkább szóljon az a főnök kérem, mintsem az ember leélje az életét egy pocsek öreg nővel...

AMÁLIA: Miről tetszik beszélni?

KEMÉNY: Ja... Csak úgy mondom, hogy egy alkalmazottnak nincs is olyan rossz dolga...

AMÁLIA: Én megvalloom önnek őszintén, kedves Kemény ur, én nagyon szeretném, ha a Barna ur belemenne ebbe a házasságba!

KEMÉNY: Én is!

AMÁLIA: Hát akkor legyen szives néhány szót szólni a Barna urnak a kislányom érdekében...

KEMÉNY: Miféle kislány érdekében?

AMÁLIA: Hát a Gizike érdekében! Akiről szó van!

KEMÉNY: Hát nem ön akar férjhez menni?

AMÁLIA: Én? Miért ne, én is férjhez menne! Ha egy jó párti akadna, elvégre özvegy vagyok és még nem vagyok olyan öreg... hanem most a kislányomról van szó... Mindjárt bemutatom. *(Beküld.)* Gizike! Gizike, gyere csak!

GIZIKE *(be)*: Jónapott!

AMÁLIA: Gizikém! Bemutatom neked Kemény urat, a Barna ur üzlettársát. Tudod, lám, a Barna ur az az uriember, aki érdeklődik irántad!

KEMÉNY: Kiszíthand! *(Magában.)* Hisz ez egy gyönyörű nő! *(Fenn.)* Pardon! Itt egy kis tévedés van! Tudniillik, nagyságos asszonyom, én egy vallomással tartozom. Ugyanis az előbb csak vicceltem.

AMÁLIA: Viccelt?

KEMÉNY: Igen. Ugyanis, az az uriember, aki Gizike után érdeklődik, az én vagyok.

AMÁLIA: Igazán? Hát mért nem mondta meg mindjárt?

KEMÉNY: Mert azt hittem, hogy kegyed...

AMÁLIA: Tessék?

KEMÉNY: ...hogyan... kegyed... izé... ugyis tudja.

AMÁLIA: Hát ez kedves! Na gyere, Gizikém! Majd beküldöm a bátyámat és ő majd megbeszéli kegyeddel a dolgot.

KEMÉNY: A Gizike talán itt maradhatna addig.

GIZIKE: De kérem, egy idegen ural egyedül egy szobában?

KEMÉNY: Csak nem tetszik gondolni, hogy én az esküvő előtt?...

GIZIKE: Na, na... Ön nem úgy néz ki, mint akiben meg lehet bízni! *(Amáliával balra el.)*

KEMÉNY *(végignézi önmagán)*: Nem úgy nézek ki, mint akiben meg lehet bízni! Ajjaj! Ezek tudnak a váltóhamisításról.

BARNA *(jobból be)*: Na?

KEMÉNY: Mi az, hogy na?

BARNA: Látta?

KEMÉNY: Láttam!

BARNA: Hát mit szól hozzá?

KEMÉNY: Tudja mit, nekem tetszik!

BARNA: Hogy a galája menjen ki magának! Hisz annak már unokája van! *(Röhög.)*

KEMÉNY: Maga egy hülye! Egy egészen fiatal nő...

BARNA: Hát akkor vegye el. *(Röhög.)*

KEMÉNY: Mit röhög? Mondja, mit röhög! Tudja mit, el is veszem!

BARNA: Maga elveszi?

KEMÉNY: Igenis, elveszem!

BARNA *(kezet fog)*: Látja, Kemény, ez igazán gyönyörű dolog magától, hogy a cégért egy ilyen rémes áldozatot hoz.

KEMÉNY: Hát én kérem ilyen vagyok... és nem is olyan nagy áldozat!

BARNA: Mégis, egy ilyen pocsek nő...

KEMÉNY: Pocsek maga, érti? Kikérem magamnak, hogy a menyasszonyomról így beszéljen!

BARNA: Jó, jó, azért nem kell úgy tüzezni, nem egy Vénus, az biztos!

KEMÉNY: És nekem mégis tetszik!

BARNA: Szép kis izlése van magának!

KEMÉNY: Mért? Az a kedves kis alakjal! Az a szép kis hamvas arcal!

BARNA: Hamv...

KEMÉNY: Igenis hamv... és az a gyönyörű kis szája...!

BARNA: Gyönyörű kis szája... akkor én nem jól láttam!

AMÁLIA *(be)*: Kemény ur, kérem, a bátyám kéreti... szeretné önnel megbeszélni az ügy részleteit!

KEMÉNY: Naná, itt hagyom! *(El.)*

BARNA *(nézi Amáliát)*: Hol itt a hamv? *(Amáliához.)* Szóval, itt lakodalom lesz?

AMÁLIA: Higyje meg, olyan boldog vagyok... Ah! *(Grimasz.)*

BARNA: Hol itt a kis szája? Mindegy! Hát Keménynek jó, nekem is jól! *(Amáliához.)* Hogy őszinte legyek, én is unom már ezt a legényéletet!

AMÁLIA: Hát térjen ön is a házasság útjára!

BARNA: Sajnos, én már elkéstem!

AMÁLIA: Node, minő beszéd ez? Mért késett volna el?

BARNA: A Kemény, a társam megelőzött!

AMÁLIA: Ugyan! Maga kis csacsi! Van még más nő is a világon!

BARNA: Mit érdekelnek engem más nők!

AMÁLIA: Akadnak még csinosabbak is!

BARNA: Az mindegy! A szimpátia, az mégis csak szimpátia! És amikor én önt először megláttam...

AMÁLIA: Engem?

BARNA: Igen! Önt! Én már akkor érez-

tem, hogy csak ön mellett lehetnék boldog!

AMÁLIA: Ez komoly?

BARNA: A legkomolyabb!

AMÁLIA: Szóval, ha jól értettem... pardon, precizírozzuk csak ezt a dolgot... Ön engem el akar venni feleségül?

BARNA: Hisz azért jöttem!

AMÁLIA: Jaj! *(Sikolt.)*

BARNA *(tjedten)*: Mi az?

AMÁLIA: Semmit Semmi, Ödön, én imádom magától *(Rácsik.)*

BARNA: Névem Ferenc!

AMÁLIA: Az mindegy! Önnek nem lehetne olyan neve, hogy én önt ne imádjam!

BARNA: Szóval akar a feleségem lenni?

AMÁLIA: Ó, igazán nem is tudok erre a kérdésre azonnal válaszolni... Engedje meg, hogy egy kicsit gondolkozzak... *(Rögtön.)* Igen! Akarok!

BARNA: Szóval akar?

AMÁLIA: No de, minő kérdés ez magától? Maga kis csacsil!

BARNA: És mit fog szólni ehhez a társam?

AMÁLIA: Mit törődöm én a maga társával? Minő beleszólása van neki a mi boldogságunkba?

BARNA: Igaza van! Mi köze neki a mi dolgunkhoz?

AMÁLIA: Megyek! Megmondom a bátyámnak! Á! Ferenc! Minő boldog vagyok... Minő boldog vagyok! *(El.)*

BARNA: De hogy hol látott itt a Kemény hamvat?

KEMÉNY *(be)*: Hát kedves Barna ur, én rendben vagyok!

BARNA: En is!

KEMÉNY: Azt elhiszem, hogy most már maga is rendben van! Meg van ígérve másfélmilliárd hozomány! Abból kifizethetjük az adósságokat és még mindig marad egy ilyen asszony!

BARNA: Csakhogy az asszony az enyém lesz!

KEMÉNY: Hogy képzeli azt, hogy az asszonyt is felvesszük a leltárba! Ötven százalék a magáé, ötven százalék az enyém?

BARNA: Dehogy! Az asszony egészen az enyém lesz! Ugyanis, meggondoltam a dolgot, kedves Kemény, önagságát majd én veszem el önagságával meg is állapodtam.

KEMÉNY: Megállapodott? Hisz ebben a pillanatban beszéltem vele és azt mondta, hogy az én feleségem lesz!

BARNA: Maga hallucinál?

KEMÉNY: Mit csinálók én?

BARNA: Hallucinál!

KEMÉNY: Nem tudom, mi az a hallu, de csinálók itt egy olyan botrányt magával, hogy elmege a kedve a házasságtól... Vegye tudomásul, hogy önagságát én fogom elvenni!

BARNA: De csak a testemen keresztüli!

KEMÉNY *(ordít)*: Hogy jön a maga teste az én menyasszonyomhoz!

BARNA *(ordít)*: Kikérem magamnak!

KEMÉNY: Kikérem magamnak!

AMÁLIA *(be)*: Minő láрма van itt, uram?

BARNA: Hallott még ilyet, kérem? A Kemény egyszerűen meg akarja tiltani nekem a házasságot!

AMÁLIA: Már bocsánatot kérek...

BARNA: Semmi bocsánat... *(Amáliához.)* Megállapodtunk, vagy nem állapodtunk meg?

AMÁLIA *(megfogja a kezét, édesen)*: Igen, mi már megállapodtunk!

BARNA: Na, Kemény?

KEMÉNY: Megáll az eszem... Hát nem az előbb...

BARNA: Az előbb? Mikor volt az!

KEMÉNY: Nahát! Maga egy aljas gazember!

TEGLÁS *(Gizivel be)*: Igazán a legnagyobb örömmel értesültem, hogy ön, kedves Barna ur, megkérte Amália hugom kezét... *(Barna megölelt Amáliát.)* és igazán gyönyörű ünnepély lesz, amikor 'anya és leánya egy napon fognak esküdni...

BARNA: Anya és lánya?

AMÁLIA: Igen! Ó a kis lányom!

BARNA: Te jó Isten!

GIZIKE: Jaj, én olyan boldog vagyok... Mami! *(Amália nyakába borul.)*

KEMÉNY: Papai! *(Barna nyakába akar borulni.)*

BARNA: Menjen a fenébe!

FÜGGÖNY